

Torpeda

Gazeta dla wszystkich

Krwawe boje na frontach Hiszpanji Madryt w niebezpieczeństwie

WALKA O IRUN JESZCZE TRWA

PARYŻ, 8. 9. Samolot rządowy obombardował wczoraj rano Fontarabia i wojska powstańcze w Irunie. Fort Guadalupe dotychczas nie został zajęty przez powstańców.

WALKI O HUESCA

PARYŻ, 8. 9. Wojska rządowe zajęły wczoraj cmentarz Loporzano, który był ośrodkiem oporu powstańców w pobliżu góry Aragon na froncie Huesca. Oddziały rządowe zajęły również połowę miasta Sietano. Powstańcy bronią się jeszcze w kościołach, koszarach i fortecy. Miasto to jest ważnym punktem strategicznym, broniącym Huesca. Dwie kolumny rządowe przecięły

połączenia komunikacyjne pomiędzy Huesca a Jaca.

SYTUACJA NA INNYCH FRONTACH

MADRYT, 8. 9. Ministerjum wojny ogłosiło komunikat, według którego

na froncie Guipuzcoa oddziały wierne Rządowi stawiały skuteczny opór rozpaczliwym atakom powstańców.

W Saragossie wypadek powstańców zakończył się niepowodzeniem.

W okolicach Cordoby wojska rządu

we ruszyły naprzód i zajęły ważne pozycje.

Dziennik oficjalny zamieszcza odezwę do mieszkańców Madrytu, w której przewiduje możliwość zastosowania przez powstańców podczas ataków powietrznych gazów i związających i iperytu. Wydano zarządzenia, aby wszystkie apteki były bez przerwy otwarte w celu udzielania w razie potrzeby pomocy i współdziałania ze szpitalami.

PARYŻ, 8. 9. W Sierra Guadarrama myśliwskie samoloty powstańców zestrzeliły dwa trzymotorowe samoloty bombowe, należące do wojsk rządowych.

Na froncie Talavera, gdzie powstańcy musieli się ostatnio cofnąć, udało się im odzyskać dawne pozycje, przyczem wojska rządowe straciły 350 zabitych.

Wódz Naczelny WE WŁOSZECH

Wódz Naczelny Armji Polskiej w powrociej swej drodze z Paryża postanowił udać się w celach wypoczynkowych do Wenecji, aby zwiedzić zabytki tego pięknego miasta oraz dwie otwarte tam niedawno wystawy sztuki nowoczesnej Biennale i sztuki XVII w.

Data powrotu gen. Śmigłego Rydza do Warszawy nie jest jeszcze ustalona.

O L. O. P. P.-ie nadal BRAK WIEŚCI

WARSZAWA, 8. 9. (tel. wł.)— Do południa dnia dzisiejszego polskie władze lotnicze nie otrzymały żadnej absolutnie wiadomości o lądowaniu balonu polskiego „L. O. P. P.”

Dzisiaj więc mija dziesięć dni od chwili startu tego balonu do lotu w nieznaną. Wobec tego, że balon ten mógł utrzymać się w powietrzu najwyżej 60 godzin — cały tydzień lotnicy kpt. Janusz i por. Brenk tułają się po bezdrożach bezkresnych obszarów Rosji.

Poszukiwania balonu „LOPP” są prowadzone bez przerwy przez kierownictwo okręgu awiacyjnego Rosji północnej.

Serja włamań kasowych W ŚRÓDMIEŚCIU KRAKOWA

KRAKÓW, 8. 9. (tel. wł.) Niewykryci narazie sprawcy dokonali we wtorek śmiałego włamania w śródmieściu Krakowa przy ul. Poselskiej do sklepu biawatnego Leistera.

Łupem złodziei padła większa ilość towaru wartości kilkudziesięciu tys. złotych.

Dotychczas należy, że jest to już trzecie większe zuchwałe włamanie w ciągu ostatnich dwóch dni w śródmieściu Krakowa.

Z TERENU BRATOBÓJCZYCH ZMAGAN

Po zajęciu Irunu przez wojska powstańcze gromadki włościan wyemigrowały z miasta, udając się z dobytkiem przez granicę do Francji.

Zwyczajna sesja parlamentarna w połowie października

WARSZAWA, 8. 9. W kołach politycznych panuje przekonanie, że zwyczajna Sesja parlamentarna zostanie przyspieszona.

Rząd stosunkowo mało korzysta obecnie z prawa dekretowania, jakkolwiek prace nad rozmaitymi projektami nowych ustaw są prowadzone bardzo intensywnie, a nawet daleko posunięte. Obecnie poszczególne ministerja otrzymały polecenia przyspieszenia prac ustawodawczych.

W kołach rządowych istnieje tendencja zwołania sejmu na połowę października i przedłożenia mu do pracowania szeregu ustaw gospodarczych i ogólnych, których stylizacja jest już na ukończeniu.

Parlament miałby się zająć temi projektami przez pierwsze sześć tygodni, a od listopada przystąpiłby do pracowania nowego preliniarza budżetowego.

Wdowa po zabójcy dyr. Wąsowicza otrzymała rentę z Z. U. S.

WARSZAWA, 8. 9. — Niezwykły wypadek przyznania zaopatrzenia emerytalnego miał miejsce na terenie zakładu ubezpieczeń społecznych. Przed dwoma miesiącami zastrzelony został w Łodzi dyrektor ubezpieczalni s. p. Wąsowicz. Zabójca Massander popełnił samobójstwo. Obecnie wdowa po Massanderze złożyła podanie do ubezpie-

czalnej społecznej o przyznanie jej zaopatrzenia wdowiego.

Ponieważ Massander pracował w instytucjach ubezpieczeniowych przez siedemnaście lat, Z.U.S. załatwił to podanie przychylnie, przyznając wdowie po zabójcy dyrektora ubezpieczalni rentę, w wysokości 30 urec. unosażenia jej męża

Zjazd weteranów

B. ARMJI POLSKIEJ WE FRANCJI

W dniach 13 i 14 września odbędzie się we Lwowie czwarty ogólnopolski zjazd koleżeński żołnierzy b. armji polskiej we Francji.

Protoktorat nad zjazdem objął gen. Rydz Śmigły. Karty uczestnictwa, upoważniające do 86 proc. indywidualnej niżki kolejowej są w cenie 2 zł. 50 gr.

Wiceprem. Kwiatkowski U PROF. BARTLA

LWÓW, 8. 9. — Podczas pobytu we Lwowie po zwiedzeniu Targów Wschodnich wicepremier i min. skarbu inż. Kwiatkowski złożył wizytę b. premierowi prof. Bartłowi

Wicepremier Kwiatkowski odbył z prof. Bartłem dłuższą rozmowę.

1.600.000 bagnetów W ROSJI SOWIECKIEJ

MOSKWA, 8. 9. W tych dniach rozpoczął się pobór i wcielanie do armji sowieckiej rocznika 1914 oraz połowy rocznika 1915. Dzięki temu zarządzeniu, wiek poborowych obniżony został z 21 lat na 19.

W kołach fachowców stwierdzają, że liczba tegorocznych rekrutów osiągnie rekordową cyfrę 900 000 ludzi, co oznacza powiększenie armji czeskiej do 1.600.000 bagnetów.

Jak uleczyć chorego przy pomocy barw?

Nowe sposoby leczenia w sanatorjach

Kolor zielony uspakaja, a niebieski i fioletowy nastroja smutkiem

W Paryżu otwarto przed kilku tygodniami sanatorium, którego zadaniem jest wypróbowanie najnowszego a sensacyjnego odkrycia medycznego. Chodzi tutaj o systematyczne działanie na chorych przy pomocy najmniejszych barw. Myśl ta zrodziła się w Stanach Zjednoczonych i teraz przeniesiona do Europy, ma być tutaj wypróbowana praktycznie.

Już oddawna wiedzieli wszyscy o tem, że ludzie wrażliwi są na farby i że każdy z nas reaguje na pewne barwy pewnymi nastrojami. Ta reakcja farb daje się

ująć w pewne reguły.

Jest rzeczą wiadomą, że kolor żółty i czerwony działają podniecająco na centra mózgowe, podczas gdy kolor zielony uspakaja, a niebieski i fioletowy nastroja smutkiem.

Otóż jeden z lekarzy amerykańskich wpadł na pomysł by przy pomocy okresowego działania farb na ludzi chorych, uzyskać rezultaty lecznicze.

Rzecz prosta, wartość leczenia barw odnosi się przedewszystkiem do ludzi nerwowo-chorych, przyczem niewątpliwie działa tu sugestia. Ale nie tylko na system nerwowy mają

wpływ barwy.

Odkryto dalej, że światło matowo-zielone powoduje łatwiejsze gojenie i znikanie wykwisów skórnych, że w cierpieniach przemiany materii przynosi wielką ulgę kolor cytrynowo-żółty, że wreszcie chory na wątrobę przebywający wśród przedmiotów o

barwach wodnisto-zielonych, czuje ogromną

ulgę w swych cierpieniach.

Sanatorium, w którym leczy przy pomocy farb, składa się z szeregu pokoi. Urządzenie każdego z nich w innym kolorze. Zależnie od choroby pacjenta jest on umieszczony w tym albo innym pokoju, który z nastaniem zmroku jest oświetlany światłem o odpowiedniej barwie. W wypadkach bezsenności stosowany jest kolor pomarańczowy. A początki melancholji leczy doskonale kolor jasno-żółty lub czerwony. Ludzi wyczerpanych nerwami i wybuchających łatwo gniewem,

umieszcza się w pokojach o łagodnej barwie niebieskiej, co wywiera uspakajający skutek na ich system nerwowy.

Rzecz prosta, że leczenie barwami nie przeszkadza stosowaniu normalnej terapii.

Pomimo, że sanatorium leczenia barwami otwarto niedawno i że leczenie przy pomocy farb jest zupełną nowością, lekarz, który odważył się na ten śmiały eksperyment, nie może się skarżyć na brak pacjentów, przeciwnie, liczba chorych, którzy się zgłaszają, przewyższa ilość pomieszczeń.

Dwa miljardy franków wynosi pożyczka francuska dla Polski

PARYŻ 8.9 — Pomoc finansowa Francji dla Polski ustalona na zasadzie wczorajszego porozumienia wynosi 2 miljardy franków. Pomoc ta udzielona zostanie Polsce w gotówce oraz w materiałach technicznych.

Transakcja przeprowadzona zostanie za pośrednictwem Towarzystwa „Assurance du Credit”. Jeszcze w tej chwili odbywa się ustalanie szczegółów transakcji przez przedstawicieli polskich i francuskich.

O najazd Doboszyńskiego wytoczono proces 87 osobom

Wielki proces o zbrodniczy najazd na Myślenice odbędzie się prawdopodobnie jeszcze w tym roku. Na ławie z głównym oskarżonym, inż. Adamem Doboszyńskim zasiądzie 87 osób. Jest to cyfra ogromna, z którą do tej po-

ry przy omawianiu procesu się nie liczone.

Śledztwo prowadzone jest dalej przez sędziego śledczego do spraw politycznych przy krakowskim sądzie okręgowym.

ECHA

Sprawy wewnętrzne

Po powrocie gen. Rydza-Śmigłego wydaje się, że na plan pierwszy wysuwa się zagadnienie wewnętrzne.

„Nasz przegląd” tak oświetla te sprawy:

„W każdym razie od daty przyjazdu Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych z Paryża do Warszawy zapowiada się nowy zwrot w polityce wewnętrznej. Porzucone zostaną prawdopodobnie wszystkie dotychczasowe bazy (biura akcji planowania), organizacje pomocniczej propagandy. Powstana jednak prawdopodobnie nowe instytucje które mają się przyczynić do znalezienia podstaw dla przyszłego obozu. Nie obejdują się przecież bez biura werbunkowego, bez udostępnienia programu i prób zyskania mas”.

Przygotowania rozpoczęły się:

„Od kilku tygodni mówi się o tem, zapowiada się terminy, odracza się, szepczą się na ucho dodając, że podstawą nowego obozu ma być obrona kraju, że nie będzie wojowania partji lub stronnictw, ale po ogłoszeniu programu nastąpi odmiana subskrypcji, zapisów do nowego obozu.

Decyzje ostateczne, co do kierownictwa politycznego w sprawach wewnętrznych, jego form i jego wykonawców, będą zależne od Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych:

„W rękach wodza wojsk polskich skupia się stopniowo wodzostwo polityczne. O bok sztabu głównego na placu Marszałka Piłsudskiego powstać musi siła rzeczy sztab polityczny z szefem na czele. Kto będzie kierownikiem, kto dostarczać będzie materiału, radzić, wpływać na decyzje? Na pierwszy rzut oka wydaje się, iż szefem tym jest Naczelny Komendant Związku Legionistów, że kierownik dawnego P.O.W. wysuwa się na pierwsze miejsce”.

Zginął - ratując pociąg przed katastrofą Samochód zmiął głowę kierowcy

Przez przejazd kolejowy w Kłomnicach pod Częstochową przejeżdżał z towarem szofer firmy przewozowej, Kazimierz Rosiński, zamieszkały w Częstochowie przy Alei Wolności 29.

Gdy wjechał na tor, spostrzegł, że pod przyczepką samochodu załamał się mostek, musiał więc zahamować. Za chwilę miał nadjechać pociąg pospieszny i sytuacja stała się groźna, gdyż ładunek samochodu składał się z łatwopalnych materiałów, m. in. z wyrobów monopolu spirytusowego.

Groźło więc nie tylko wywołanie i rozbicie pociągu, ale i pożar.

Nie namyślając się ani chwili, Rosiński przy pomocy towarzyszy z nadludzkim wysiłkiem wyłapał przyczepkę z pod mostu. W ostatnim momencie ktoś zbyt gwałtownie szarpnął samochodem i stojący między autem a przyczepką Rosiński uległ śmiertelnemu zmiądzeniu głowy.

Na pogrzebie śp. Rosińskiego tłumnie zgromadził się świat pracy

Mimo ślubu była wdową

Na Węgrzech w Preszburgu zdarzył się wypadek, że w czasie wojny światowej jedna z tamtejszych dziewcząt poślubiła mężczyznę, który po ślubie zaraz znikł.

Po długich badaniach i poszukiwaniach policja ustaliła, że mężczyzna ów przedłożył fałszywe papiery w urzędzie stanu cywilnego. Zostały one skradzione jednemu obywatelowi, który, jak się okazuje, zmarł już w r. 1905.

Wmieszczając się zmarł też i wspomniany złodziej. Okazało się, że dziewczyna ta poślubiła osobę zmarłą, jako

Swego małżonka, stając równocześnie wdową.

Po śmierci poślubionego małżonka pozostała faktycznie po raz drugi wdową.

Samobójstwo 19-letniej dziewczyny

Z POWODU DIAGNOZY LEKARZA

W znanej miejscowości kuracyjnej Morszynie, zażyła trucizny 19-letnia Armelja Lewinson z Nowogrodka.

Przed kilku dniami Lewinsonównę badał lekarz, który stwierdził u niej oznaki hermafrodytyzmu.

Diagnoza ta tak wstrząsającą poraziła na nieszczęśliwą dziewczynę, że postanowiła odebrać sobie życie.

Nieprzytomną znaleziono w parku zdrojowym i w stanie ciężkim odwieziono do szpitala.

WE WODZIE I W POWIETRZU.

chce zwyciężać olimpijska triumfatorka na 100 m., holenderka Sentt, która teraz uczy się lotnictwa.

Straszliwa katastrofa W CZASIE WYŚCIGÓW SAMOCHODOWYCH

LONDYN, 8.9 — Jeden z najtragiczniejszych wypadków w historii sportu samochodowego wydarzył się w niedzielę podczas zawodów International Tourist Trophy w półn. Irlandji.

Automobil znanego kierowcy brytyjskiego Chembarsa zarzucił pod miejscowością Newtownards i wpadł w licznie zebraną publiczność, mając w tej chwili szybkość około 160 kilometrów na godzinę.

6 osób zostało na miejscu zabitych, a blisko 30 ciężko rannych przywieziono do szpitala, 2 osoby w międzyczasie zmarły.

Dwóch chłopców

ZMASAKROWAŁO NA ŚMIERĆ
RÓWIEŚNIKA

PIOTRKÓW, 8.9 — Smutnym objawem zdziwienia, charakterystycznego niestety coraz częściej wśród młodzieży wiejskiej, jest fakt, jaki miał miejsce we wsi Właderno, gdzie na 15-letniego Mikołaja Sęka napadło dwóch jego rówieśników, wszczynając kłótnię.

Po chwili chłopcy rzucili się na kolegę, przyczem jeden z nich chwycił sztachtetę wyrwaną z płotu, a drugi ciężki kamień. Zwyradniały przewrócili bezbronnego na miedzę, tłukąc go dotąd, póki nieszczęśliwa ofiara nie straciła przytomności. Sęka w stanie beznadziejnym odwieziono do szpitala. Policja ujęła bestjałskich napastników, którymi są: 15-letni Władysław i 17-letni Stanisław Pełkowie.

Powiesił się na suchej gałęzi

ZAMACH SAMOBÓJCZY ZE STRACHU PRZED MACOCHĄ

W M. Kacku pod Gdynią robotnik Korzeniowski po śmierci żony ożenił się po raz wtóry. Syn jego Stanisław wiedząc, że macocha chce się go pozbyć z domu, tak się tem przejął, że popadł w depresję i zdecydował się popełnić samobójstwo. W tym celu udał się do lasu i zarzucając sznur na drzewie, powiesił się. Sucha gałąź nie wytrzymała jednak ciężaru i złamała się, desperat zaś spadł na ziemię i potknął się dotkliwie.

Po opatrzeniu przez lekarza chłopca odprowadzono do domu.

Baczność Koledzy i Koleżanki!

Okazuje się jednak, że wszelkie przybory szkolne są najtańsze w składzie materiałów piśmiennych
JÓZEF HLAWSKIEGO
w Sosnowcu, ul. 3-go Maja 29

Prosimy naszych zamiejscowych i miejscowych

P.T. Prenumeratorów
o regulowaniu PRENUMERATY
za wrzesień 1936 r.

Wydawnictwo „TORPEDY”

Smutny biurokracyzm

Psychoza biurokracyzmu rozpanoszyła się również i w służbie samarytańskiej.

System, jaki stosuje się obecnie w wypadkach udzielania pomocy przez lekarzy (nie prywatnych) prosto wola o pomstę do Boga.

Wytworzyły się u nas obecnie takie stosunki, iż człowiek, który o tyle będąc szczęśliwy że nie musiał kozystać z pomocy lekarskiej, trudno jest nawet wyobrazić sobie, jak dalece — w porównaniu z kulturalnymi krajami Europy pomoc lekarska odbiega od swego przeznaczenia.

W każdym wypadku udzielania pomocy przez lekarza na pierwszym miejscu nie jest chory, jakby należało się spodziewać, lecz... urzędowanie (I)

W dzisiejszych czasach pierwszą czynnością lekarza w udzielaniu pomocy lekarskiej jest... lagitymacja chorego, przydział numeru — słowem to wszystko, co stwarza niepotrzebną pisaninę, a niema nic wspólnego z udzielaniem pomocy.

Dziś chory dlatego, że mieszka w tej, a nie tamtej dzielnicy, że ze względu na rodzaj jego pracy, że w papierach jego brakuje takiej a takiej pieczątki, może wędrować od szpitala do szpitala i nawet skonać, to jednak bez tych formalności nie przyjmą go do szpitala.

Oto kwiatki „względów formalnych“, jakie stawia się dzisiaj w służbie samarytańskiej na naczelnym miejscu.

Pewien posterunkowy w Warszawie w czasie ćwiczeń sportowych uległ dość poważnemu wypadkowi. Wezwana karetka pogotowia odsyłana z nieszczęśliwym policjantem od szpitala do szpitala, dopiero po 5-ciu godzinach zdołała odnaleźć „właściwy“ posterunek lekarski, gdzie dokonano zabiegu chirurgicznego, który jednak okazał się spóźnionym. Policjant zmarł, lecz... stało się zadość „względem formalnym“!!

Tajemnice wyspy Pratas

Ośrodek przemytu opium

Pośrodku południowo - chińskiego morza między Hong - Kong, południowym cyplem Formozy, wyspą Hainan i Filipinami znajduje się mała wyspa Pratas. Jest nie większa od Helgolandu i liczy zaledwie 100 mieszkańców.

Ponieważ leży poza obrębem wielkich linii okrętowych ani Chiny, ani Japonia, ani Anglja nie starały się objąć jej w posiadanie. W ten sposób mieszkańcy tej wyspy, składający się częściowo z Chińczyków, częściowo z Malajów, prowadzą niezawisłe życie. A wyspa Pratas była nawet królestwem.

KRYJÓWKA PIRATÓW

Utworzenie się tej miniaturowej monarchii spowodowali właściwie korsarze. Wyspa Pratas była jeszcze w połowie ubiegłego wieku, podchwie, jak wyspa Formoza, kryjówką chińskich piratów, którzy terroryzowali ludność tubylczą i napadli francuskie angielskie i chińskie okręty handlowe. Chińczycy byli wobec tej potężnej organizacji korsarskiej zupełnie bezsilni, a nawet niektórzy urzędnicy chińscy byli w spółce z korsarzami.

ZEMSTA KUPCA

Kres władzy korsarzy położył dopiero pewien zwyczajny kupiec francuski z Saigona, Raymond Lebrun. Kor-

sarze napadli dwukrotnie na okręty Lebruna i ograbili go z całego majątku. Lebrun postanowił zemścić się na korsarzach. Za resztę pieniędzy zakupił stary szkuner uzbroił go w broń i amunicję, zaangażował pewną liczbę tegich marynarzy filipińskich i popłynął na wyspę Pratas.

Piraci, którzy nie przypuszczali, ażeby ktoś odważył się napaść ich w ich własnej kryjówce, byli zaskoczeni, że Lebrunowi udało się zwyciężyć ich bez trudu.

Mieszkańcy wyspy odetchnęli po korsarzach, ofiarowali Lebrunowi godność władcy. Kupiec zgodził się i otrzymał tytuł króla Raymonda I-go. Zrobił zresztą dobry interes, bo wyspa była bogata w skarby naturalne, a filipińscy marynarze, którzy pozostali wierni Lebrunowi rozpoczęli wkrótce na wyspie lukratywny handel. Ale wyspa zaczęła się bogacić dopiero wówczas, gdy rząd chiński rozpoczął energiczną walkę z opium, bo wyspa Pratas stała się wkrótce głównym ośrodkiem przemytu tego narkotyku.

Ośrodkiem tym jest wyspa Pratas po dzień dzisiejszy.

USTRÓJ WYSPY

Król Raymond, wydobył się powoli z swoich kłopotów finansowych. Zbudował on sobie wspaniałą, drewnianą pałac w japońskim stylu, w którym umieścił również swoich urzędników, nadając równocześnie swojemu królestwu ustrój podług wzoru francuskiego. Zbudował również szkołę, w której dzieci jego poddanych uczą się języka francuskiego, będącego drugim urzędowym językiem obok chińskiego.

Raymond I zmarł w jesieni 1887 roku po szczęśliwym 31-letnim okresie rządów. Jego syn Hektor ogłosił wyspę republiką, znów dokładnie podług wzoru francuskiego. Ale na wyspie nic się nie zmieniło. Prezydent Hektor rządził tak samo, jak jego królewski ojciec tak długo, aż się skończyło jego życie w roku 1912. Od tego czasu rządzi prezydent Marceli Lebrun pochodzący z ojca Francuza i matki Malajki.

Małżeństwu wolno się całować podczas przedstawienia w kinoteatrze

Młodzi małżonkowie, pp. Schmidt poszli w Chicago do kina jednakże podczas seansu nie zajmowali się wzruszającymi losami poszukiwaczy złota, lecz całowali się namiętnie.

Widzowie, zajmujący sąsiednie krzesła, nie wykazali żadnego entuzjazmu dla tego nadzwyczajnego dodatku w programie, a dyrektor kina polecił zakochanej parze, by opuściła lokal co też stało się wśród śmiechów rozbawionej publiczności.

W czasie rozprawy przed sądem policyjnym, dyrektor oświadczył, że uważa kinoteatr za przybytek sztuki, że nie jest to miejsce, w którym wymienia się całusy. Małżeństwo dowodziło znowu, że w pocałunkach

ich nie było nic zdrożnego, że nie ma żadnego prawa, któreby zabraniało legalnie poślubionej parze całować się, kiedy jej się podoba.

Sąd przyznał rację państwu Schmidt i skazał dyrektora kina na 1.200 dolarów odszkodowania.

Jak zareczył się ARNO FALK

— Potrzeba? — Ależ, Arno, przecież nie jesteś bynajmniej w potrzebie masz pokaźny majątek bez długów, dobrą posadę.

— Nie mam na myśli żadnej zewnętrznej potrzeby — to była potrzeba wewnętrzna!

Ten człowiek stawał się coraz bardziej mistycznym; wewnętrzna konieczność skłoniła go do tego? Cóż to mogło znaczyć? Stałem więc wobec psychologicznej zagadki.

— Wybacz, kochany Arno, ale rzeczywiście nie rozumiem. Czy nie mógł być mi tego wyjaśnić cokolwiek bliżej?

— Opowiem ci wszystko. To było tak.

To było tak: Krystyna wypalana w ciemności udała się do stolarni firmy Mickett i Synowie by zamówić sobie deseczkę. Arno Falk przyrzekł jej przyciąć deseczkę starannie według jej życzeń i przynieść następnego dnia w wiadoma nie dziele. Miał jednak przyjąć specjalnie po obiedzie, gdy ojca, matki i rodzeństwa nie będzie w domu, a bowiem deseczka, na której miało być wypalone jakieś przysłowie domowe przeznaczona była na podarunek wielkanocny dla matki i nikt nie powinien był wie-

dzieć o tej tajemnicy.

„Niech pan przyjdzie o godzinie trzeciej, albo trochę wcześniej.“ — powiedziała Krystyna — „i niech się pan przechadza po ulicy tam i spowrotem, póki nie wyjdzie moja rodzina. Gdy znikną za najbliższym rogiem, niech pan szybko dzwoni; tak będzie najpewniej.“

I poczciwy Arno oczywiście zgodził się.

Nazajutrz był o wpół do trzeciej na ulicy Jakóba. Czekał, lecz ani żywa dusza nie wychodziła z domu. Zaszedł więc do restauracji po przeciwnej stronie, usadowił się przy oknie, by móc z przeciwka obserwować bramę domu, popijając filiżankę kawy. Nikt nie wychodził, ponieważ za czas mu się dłużył, wypił jeszcze jedną filiżankę. Gdy siedząc tak samotnie począł rozmyślać, przypomniał sobie nagle w jak straszliwej sytuacji znalazł się za chwilę. Krystyna przecież powiedziała mu wczoraj — Boże drogi, jak mógł o tem zapomnieć! — aby się na myśli nad tem, jakie piękne zdanie wypalić ma jako przysłowie domowe: miała się z nim właśnie nad tem naradzić. Cóż jej teraz powie? Wyjął swój notes i namyślał się nad wszystkimi możliwymi i pięknymi powiedz-

niami.

„Szczęście i szkło, Jak łatwo tłucze się to!“

Ach, to był nonsens! to przecież nie jest żadne życzenie dla domu.

„Szczęść Boże! wniźdź w bramy, Przynieść szczęście dla mamy!“

To było już lepsze, ale nie nadawało się również, ponieważ Krystyna chciała coś specjalnego, nie zaś powiedzenia Spotykane i w innych domach. Arno myślał, i myślał, nic jednak nie przychodziło mu do głowy. Zamówił szklanek piwa, które szybko wwnił, po tem jeszcze jedno — może to przyspieszy tok jego myśli. Od czasu do czasu wyglądał przez okno, czy drzwi tam po drugiej stronie jeszcze ciągle się nie otwierają.

Wybiła trzecia, wpół do czwartej — czwarta. — Falk siedział, myślał i wpisywał od czasu do czasu jakieś zdanie do swego notesu. Podniecał się coraz bardziej, wszystkie te zdania nie były szczególne: żenował się już z góry. Wreszcie około wpół do piątej otwarły się drzwi po drugiej stronie.

Wyszedł radca skarbowy Filip Potthart, za nim jego małżonka Fryderyka Potthart, z domu Jamniczek, a za nimi pięć małych Potthartów obojga pici. Radca podał swej małżonce dystyngowanym ruchem ramię i rodzina ruszyła.

— Kelner, płacić! — zawołał Arno. — Dwie filiżanki kawy, pięćdziesiąt fenigów, ośm szklanek piwa, jedna marka dwadzieścia, razom jedna marka i pół.

Arno uśmiechnął się zniespany, zapłacił, wziął pod pachę deseczkę i wyszedł. Przeszedł się raz przez ulicę, by zaczerpnąć świeżego powietrza i zarazem nowej odwagi, potem ucałował się na drugą stronę, w kierunku domu Krystyny. Zadzwonił, otworzyła mu służąca. Arno podał jej swój pakiet i za razem kartki wyrwane z notesu, na których powypisywał różne piękne zdania.

— Proszę to oddać panu Krystynie wraz z uszanowaniem od pana Falka.

Lecz jego piękny plan nie powiódł się, los zrzucił inaczej. Krystyna ukazała się u góry na schodach:

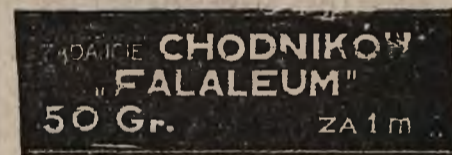
— Proszę, panie Falk, niech pan wejdzie. Napijemy się filiżankę herbaty i zastanowimy nad jakimś pięknym przysłowiem.

Arno próbował wyjąknąć coś w rodzaju odmowy, lecz opuściła go cała odwaga, i wdrapał się po schodach, jak ucziak, którego oczekuje chłosta, od nauczyciela.

— Jeszcze jedną filiżankę, panie Falk? Nieprawdaż, niech pan wypije jeszcze jedną! Tak, a teraz niech mi pan odczyta jakie przygotował pan przysłowia!

Falk odczytał swoje wiersze, spotkały się one jednak z małym uznaniem. Chętnie byłby się pożegnał, lecz nie wiedział jak to uczynić. I teraz spełniło się jego przeznaczenie.

Dalszy ciąg nastąpi.

WIADOMOŚCI Z KRAKOWA

WRZESIEŃ

9

Środa

Dziś: Sergjusza

Jutro: Mikołaja

TEATR BAGATELA.

„Brunetki czy blondynki“

TEATR MIEJSKI

Środa: „Krakowiaczy i górale“

SALA STAREGO TEATRU

Środa: Chór Dana.

REPERTUAR KIN

Adria: Film plastyczny i „Krwawe perły“

Apollo: „Mały buntownik“.

Atlantic: „Mały Król“ i „Straszny dwór“

Promień: „Nie zapomnij o mnie“.

Stella: „Panią z post-restante“.

Sztuka: „Ucieczka ku szczęściu“.

Świt: „Tajemnica panny Brinks“.

Uciecha: „Fredek uszczęśliwia świat“.

Wanda: „Błękitna Parada“.

Zorza: „Szalony porucznik“.

Bagatela: „Dziewczę z Budapesztu“ i re-

wija „Blondynki czy brunetki“.

Dom Żołnierza: „Teraz i zawsze“ i Ala

w krainie czarów“

Z wystawy Szukalskiego

(hl) Jak już pisaliśmy nastąpiło w Krakowie w Pałacu Sztuki otwarcie imponującej wystawy prac Szukalskiego. W czasie wystawy Szukalski wystąpił w kaftanie skórzanym z naszym rogatem sercem na piersiach.

Wystawa obejmuje szereg rzeźb, rysunków i projektów o znaczeniu oryginalnym i niecodziennym.

Wystawa, która wzbudziła wielkie zainteresowanie, potrwa miesiąc.

Stara architektura krakowska

W MALARSTWIE

(hl) Po powrocie do Krakowa, ceniony artysta-malarz krakowski St. Paciorek zainteresował się starą architekturą Krakowa i przygotowuje szereg obrazów o tematach nowych.

Wycieczki w Krakowie

Ostatnio bawiły w Krakowie: pielgrzymka powracająca z Częstochowy, z Opatowa Kieleckiego i z Jakubowie Sandomierskich, wycieczka właścian z Ropczyc i z Białej koło Bielska ogółem 2.200 osób.

W Krakowie bawiła wycieczka angielska. Przybyli m. in. ks. biskup dr. Lawlor Smith, b. naczelny kapelan wojsk brytyjskich w czasie wojny, ks. prob. Chalmers Lyons i H. M. Gooch, generałny sekr. wszechświatowego Zw. ewangelickiego w Londynie.

Goście angielscy złożyli wizytę wódzowi krakowskiemu oraz zwiedzili krypte św. Leonarda na Wawelu, gdzie na trumnie Marsz. Piłsudskiego złożyli wieniec ze wstęga o barwach narodowych angielskich.

Pomoc zimowa dla bezrobotnych

Pod przewodnictwem p. Tadeusza Gduli odbyło się posiedzenie komisji pomocy doraźnej Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy w Krakowie.

Na posiedzeniu, w którym wzięli udział przedstawiciele władz i społeczeństwa, ustalono wytyczne akcji pomocy dla bezrobotnych w okresie zimowym.

Wym. Komisja ustaliła, że podstawą pomocy musi być szeroka akcja zbiorowa za pośrednictwem powiatowych i gminnych komitetów Funduszu Pracy. Od wyników akcji zbiorowej zależy w pierwszym rzędzie pomoc dla bezrobotnych w nadchodzącym półroczu zimowym.

Oświęcim pisze...

W CZASIE ŁADOWANIA DRZEWA na furmankę uległ nieszczęśliwy mu wypadkowi Karol Mazurek l. 28, zam. w Jawiszowicach. Wskutek wypadku Mazurek doznał śmiertelnej rany.

W ZABUDOWANIACH SPÓŁDZIELNI „PIAST“ otwarta została wielka wystawa rolnicza w obecności mgr. Grocholskiego, ks. dziekana mgr. Skarbka, wójta b. Czeczka i in. Wystawa obejmuje m. in. ekspozycje rolnicze Ziemi Oświęcimskiej, Brzeskiej, Porybskiej, Harmęzkiej, Brzezickiej i Polanki Wielkiej.

Chrzanów pisze...

NIEDOZWOLONY ZABIEG. Zofia Jankowska będąc w ciąży udała się do akuszerki celem spędzenia płodu. Po przeprowadzeniu niedozwolonego zabiegu Jankowska zachorowała i przewieziona do szpitala, zmarła.

Z GŁODU Pozostająca bez środków do życia Rachel Binfeld zasłabła nagle z wycieńczenia i głodu. Przewieziono ją do szpitala.

Trzebinia pisze...

STRAJK. W fabryce „Firley“ w Chelmku odbył się jednogodzinny strajk protestacyjny.

DAREMNY WYSILEK WŁAMYWACZY. Nieznani sprawcy usiłowali włamać się do sklepu Józefa Brumme ra przy ul. Św. Stanisława. W chwili gdy włamywali już kraty okienne zostali spłoszeni i zbiegli nie zabierając niczego.

Jaworzno pisze...

KRADZIEŻ. Przez okno dostał się nieznany sprawca do pokoju Antoniego Stasiewskiego (ul. Krzywa Droga) i skradł garderobę.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK Józef Sidelko z Byszyny, jadąc furmanką, uległ nieszczęśliwemu wypadkowi. Koń nagle uskokzył na bok, a wóz wywrócił się. Sidelko doznał szeregu obrażeń.

Bezpłatny dział grafologiczny

DLA CZYTELNIKÓW „TORPEDY“

Przynosimy dzisiaj naszym Czytelnikom i Czytelniczkom miłą niespodziankę. Mianowicie otwieramy bezpłatny dział grafologiczny.

Każdy czytelnik, który nadesłanie nam pismo odręczne, otrzyma bezpłatną analizę grafologiczną.

Ocena charakterów ukazywać się będzie pod przybraną szyfrą na łamach naszej gazety.

Zatem jeśli chcesz poznać swój charakter, wady, zalety i skłonności swoich najbliższych, znajomych, narzeczonego, czy narzeczonej, krewnych i ludzi z którymi pozostajesz w stosunkach handlowych — nadesłaj nam kilka zdań, pisanych atramentem, a otrzymasz bezpłatną analizę, opracowaną na podstawach naukowych przez wybitnego znawcę tej gałęzi nauki, którego zdołaliśmy pozyskać do wspólnej pracy. Do listu należy dołączyć tylko kupon, wycięty z „Torpedy“.

KUPON

BEZPŁATNEJ PORADY
GRAFOLOGICZNEJ

WIELKI KONKURS „TORPEDY“ Z CENNEMI NAGRODAMI!

Przygotowujemy dla naszych Czytelników miłą i pożyteczną niespodziankę.

W najbliższych dniach rządzący WIELKI KONKURS, na który przeznaczaliśmy

szereg cennych nagród

Nagrody otrzymać może każdy Czytelnik „Torpedy“, który uważnie i regularnie czytać będzie nasze pismo

UWAGA WIĘC! Czytajcie uważnie „Torpedę“, za co zostaniecie sownie wynagrodzeni!

Krwawa libacja

W mieszkaniu przy ulicy Wąskiej 6 odbywała się wesoła libacja, zakrapiana alkoholem. Pomiędzy uczestnikami zabawy powstała w pewnej chwili

klótnia, a następnie bójka, w czasie której Józef Czadnik poranny został w lewy policzek. Rannego opatrzyło Pogotowie Ratunkowe.

Napad nożowca

Wczoraj o godz. 20 przechodził ulicą Zbożową w Krakowie Józef Karnik.

W pewnej chwili przystąpił do niego jakiś osobnik i ugodził go nożem.

Karnik doznał krótkiej rany w okolicę lewej pachwiny.

Rannym Karnikiem zajęło się Pogotowie Ratunkowe, a za sprawcą czynu policja wszczęła poszukiwania.

Strajkujący krawcy poranili przechodnia

Na Pogotowie Ratunkowe zgłosił się Mózes Łobzower, kupiec, zam. przy ul. Dietla 41 z raną ciętą głowy.

Ustalono, że Łobzower został napadnięty i poranny na ulicy przez strajkujących pracowników krawieckich.

Okropny wypadek dziecka

W mieszkaniu Maty Kmiećki przy ul. Mazowieckiej 24 wydarzył się nieszczęśliwy wypadek. W momencie, gdy Kmiećkowi prała bieliznę, 5-let-

ni synek jej poparzony został wrzącą wodą. Pogotowie Ratunkowe odwiezło dziecko do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

„FUNDUSZ OBRONY MORSKIEJ musi być uważany za równoległy z FUNDUSZEM OBRONY NARODOWEJ, każdy, kto składa ofiarę na obronę morską, dopełnia tem samym obowiązku obywatelskiego względem Funduszu Obrony Narodowej“.

Z oświadczenia, złożonego w dniu 29. VI 1936 r. przez gen. dyw. K. Sosnko w. k. Przewodniczącego Zarządu FOM, w imieniu Prezesa Rady Ministrów

„Riki-Tiwi-Tawi”

Dnia 9 września b.r. o godz. 22.25 nadaje Rozgłosnia Lwowska audycję p. t. „Riki-Tiwi-Tawi”, opracowaną przez Celinę Nahlk i Zofję Szafranową, które też będą jej wykonawczyniami. Jest to druga skolej audycja z cyklu ilustracji muzycznych do „Księgi dżungli” Rudyarda Kiplinga. Cykl ten — to próba uprzyśpieszenia najszerszym masom radjosluchaczy muzyki nowoczesnej. Pierwsza tego rodzaju audycja „Taniec słoni” nadana przed kilku miesiącami po śmierci R. Kiplinga wywołała żywe echo wśród radjosluchaczy. „Riki-Tiwi-Tawi” odzwierciedla w muzyce walkę ichneumona Riki-Tiwi-Tawi z grzechotnikiem. Oryginalny temat, nowoczesna muzyka i artystyczne powiązanie muzyki ze słowem stwarzają bardzo interesującą całość

Niemieckie Trio w Radjo

Na podstawie wzajemnej wymiany artystycznej przybywa obecnie do Warszawy znane powszechnie i cieszące się w Niemczech dużą popularnością Trio Pozniaka. Zespół ten przedstawi się polskiej publiczności w środę 9.9 o godz. 21.30 w programie złożonym z: Tria G-Dur Haydna oraz z utworu o charakterze typowo słowiańskim — „Dumky-Trio”, Dworzaka.

PROGRAM RADJOWY

ŚRODA 9 WRZEŚNIA 1936 R.

6.30 Kiedy ranne wstają zorze. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Płyty. 7.20 Dziennik poranny. 7.35 Paręin formacji. 7.40 Płyty. 8.00 Audycja dla szkół 11.57 Sygnał czasu, hejnał z Krakowa. 12.03 12.03 Skrzynka rolnicza. 12.13 Dziennik południowy. 12.23 Płyty. 13.10 Chwilka gospodarstwa domowego. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Niezwykłe przygody Jędrka i Felka — audycja dla dzieci w opracowaniu W. Budzyńskiego. 16.45 Koncert w wyk. ork. Dętaj 58 p. p. 17.10 Płyty. 17.50 Anegdota z życia Beetho vena — wykł. W. Hulewicz. 18.00 Pogadanka społeczna. 10.05 Koncert reklamowy. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Koncert Małej Ork. P. R. 20.25 Reportaż z Zakładu dla niewidomych w Laskach. 20.50 Dziennik wieczorny. 21.10 Koncert Chopinowski w wyk. St. Niedzielskiego. 21.30 Koncert kameralny w wyk. Tria Pazniaka. 22.19 Wiadomości sportowe. 22.25 Riki-Tiwi-Tawi. 22.45 Muzyka taneczna.

WIDMO SZUBIENICY

Sprawa zabójcy dr. Gosiewskiego — Szymika

Co mówią obrońcy Szymika?

Jak to wczoraj donosiliśmy, w sprawie Aleksiego Szymika, skazanego za zabójstwo dra Gosiewskiego na dożywotnie więzienie, Prokuratura Sądu Okręgowego w Warszawie wniosła apelację, żądając wydania wyroku — skazującego Szymika na karę śmierci.

Wpłynęła również apelacja obrońców osk. Szymika adw. H. Świątkowskiego i H. Gackiego, zawierająca równocześnie odpowiedź na apelację prokuratury. Obrońcy żalą się na zbyt pośpieszne wyznaczenie terminu rozprawy i niedopuszczenie większości świadków obrony i wnoszą o wazwanie tych świadków przed Sąd Apela-

cyjny. Wnoszą o zmianę kwalifikacji czynu oskarżonego na art. 225 § 1 K. P. K., tj. uznanie przez Sąd, że oskarżony działał pod wpływem silnego wzruszenia, wywołanego pozbawieniem pracy i nędzą rodzinną.

W odpowiedzi na apelację prokuratury wyjaśniają, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego kara śmierci może mieć zastosowanie wyjątkowe i to tylko dla takich przestępców, których można unieszkodliwić przez najpełniejsze „eliminowanie ze społeczeństwa”, a więc do przestępców nałogowych, których już nigdy nie można dopuścić do współżycia ze społeczeń-

stwem, — gdyż niewątpliwie popełniłoby te same przestępstwa. Do takich osobników nie należy Szymik, który przeszedł przez życie bez skazy, a popełnił przestępstwo nie z nałogu a spowodu nędzy, a nędzę leczyć należy nie karami a jedynie likwidacją bezrobocia.

Którzy pracownicy umysłowi nie podlegają ubezpieczeniu chorobowemu?

Zakład ubezpieczeń społecznych wyjaśnia, że od obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby wyłączeni są następujący pracownicy:

1) pracownicy rolni, 2) pracownicy, którzy są krewnymi pracodawców, 3) praktykanci i wolontariusze — uczniowie i absolwenci szkół zawodowych i akademickich, zatrudnieni w celu wyłączenia przysposobienia się do swego

zawodu, 4) osoby, zatrudnione wzmiankowane za otrzymaną z Funduszu Pracy pomoc doraźną, 5) pracownicy nie etatowi przedsiębiorstwa PKP, 6) więźniowie, zatrudnieni w warsztatach więziennych, 7) pracownicy, objęci statutem Związku Samorządowego lub instytucji publiczno - prawnej, 8) pracownicy, których zarobek miesięczny przekracza 725 złotych.

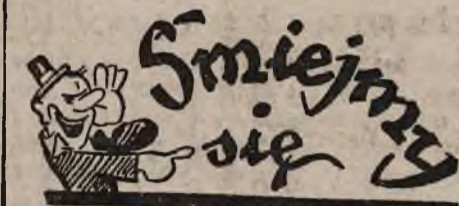
ZNAMIENNY WNIOSEK

Organizacje kupców detalicznych wystąpiły ze znamienym wnioskiem. Dotychczas wolne są od egzekucji za długi zarobki pracowników nieprzekraczające 100 złotych miesięcznie.

Organizacje kupieckie żądają obecnie obniżenia tej granicy zarobków. Wskazują, że zarobki większość robotników — zwłaszcza na prowincji — niższe są od przytoczonej sumy stuzłotowej. Biorąc tedy pod uwagę ryzyko i niemożność ewentualnej egze-

kucji na zarobkach dłużników, kupcy musieliby wstrzymać większość kredytów.

Suma stu złotych miesięcznego zarobku, wolna od egzekucji, wydaje się minimum już bardzo niskim. I ona jednak okazuje się zbyt wysoką. Kłopot, jakiej żądają kupcy, jest jeszcze jednym wskaźnikiem niskiego poziomu zarobków robotniczych, a tem samym — niskiej stopy życiowej.

ABSTYMENT.

— Czemu masz supelek na chusteczce?
— Aby nie zapomniał, że jestem abstynentem.
— Ależ wypileś tylko co kieliszek ko.
— Tak, tak... przypominam sobie o supelku dopiero przy obtarceniu ust

KTO POTRAFI.

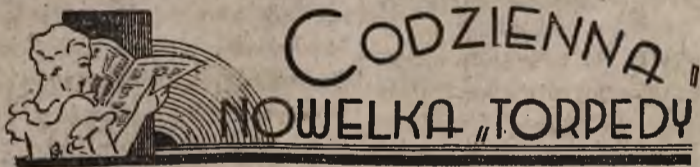
— Nie ma takiej rzeczy, której nie można osiągnąć cierpliwością i pracowitością.
— Tak? Niech pan spróbuje w takim razie wcisnąć z powrotem do talerza wyłożoną pastę do czyszczenia zębów.

CIERPLIWOŚĆ.

— Klient czeka niecierpliwie w kancelarji. Na koniec zjawia się sekretarz.
— Wybacz pan, zostałem zamówiony na trzecią do mecenasa. Chodzi o spadek po mojej ciotce.
— A długo pan już czeka?
— Z górą dwadzieścia lat

OKULTYZM PRAKTYCZNY.

— Ah, to pan porusza stoły, nie dotykając ich?
— Tak, to ja.
— Pięknie, niech pan przyjdzie do mnie, właśnie się przeprowadzam.

UPROWADZENIE

Pan Franciszek Kulka, prezes Banku Handlowego, siedział przed swoim biurkiem. Ubrany był jak do podróży, w ciepły płaszcz angielski. Nie zdjął nawet grubych, skórzanych rękawic. Spieszył się najwidoczniej, bo gorączkowo darł przeróżne papiery i chował po kieszeniach notesy i księżeczki czekowe.

Nagle u drzwi rozległo się szybkie i głośne pukanie. Kulka zmarszczył groźnie czoło:

— Kto tam? — krzyknął zdenerwowany.

W odpowiedzi drzwi otworzyły się szeroko, a do pokoju weszło dwu panów, o atletycznej budowie.

— Inspektor Ryłski z policji kryminalnej — przedstawił się jeden z przybyłych, pokazując bankierowi swój znaczek służbowy.

— Bardzo mi miło — odparł Kulka — ale poco panowie właściwie do mnie przyszli?

— Przyszliśmy pana poprosić o kwadrans rozmowy z szefem.

— Z szefem? A gdzież on jest?

— Jakto gdzie? W urzędzie policyjnym!

Kulka petarł wierzchem dłoni zmarszczone czoło. Potem zwrócił się do biurka i u-

jął w rękę słuchawkę od telefonu.

— Zadzwoń i poskarż się na waszego szefa u ministra sprawiedliwości.

W tej samej chwili inspektor Ryłski chwycił go za ramię.

— Nie, nie będzie pan z nikim rozmawiał! Trudno, taki jest rozkaz!

Prezes opuścił rękę z rezygnacją:

— W takim razie jedźmy. Dobrze. Tylko proszę panów o wyjście bocznymi drzwiami. Rozumiecie nie chcę żeby urzędnicy asystowali przy tej niezastudzonej kompromitacji! Sprawa wyjaśni się za kwadrans a ja powrócę na posiedzenie.

Trzej panowie wyszli bocznym wyjściem z banku, o kilkanaście kroków dalej na ulicy stało niepozorne auto. Bankier Kulka wsiadł do środka, panowie z policji usiedli obok niego.

Po chwili auto bez szmeru ruszyło naprzód.

W pewien czas po opisanym wyjeździe widział bankier Kulka przed sobą z wielkim bólem głowy. Miał wrażenie, że spał długo tak długo, że aż ten sen wyczerpał nieskończoność. Nie mógł ruszyć ani ręką ani nogą.

Wesołe począł wpatrywać się w przetrzeźniona dokoła siebie. Był w jakimś pokoju. Zamknięte okienko nie wuszczały do wnętrza odrobiny światła.

Po kilku minutach rozpoznał jednak mniej więcej dokładnie swoje otoczenie. — Był więźniem.

Tuż obok niego siedzieli wczorajsi detektywi.

— Ach — westchnął wreszcie, choć przebrać milczenie. — Więc to panowie? Dobrze, ale gdzież my jesteśmy?

— Gdzie? — „inspektor” Ryłski zaśmiał się na całe gardło. Jesteśmy, panie dyrektorze, w bardzo pięknym miejscu!

— Nie będzie się panu nudziło, do czasu...

— Do jakiego czasu? Czy jestem skazany na więzienie?

— Nie, na więzienie absolutnie nie! Pańska wolność zależy tylko od pana.

— Ode mnie?

— Tak, tylko od pana. Wystarczy zatelefonować do domu — albo napisać listecik, a my go już dostarczymy. Wystarczy napisać sumę — na którą my się zgodzimy, — bo przecież nie mamy serc z kamienia.

— Nic nie rozumiem... bąknął Kulka pod nosem.

— Nie pan nierozumie? — wrzasnął mu nad uchem „inspektor” Ryłski. Stary chłopiec zaraz zrozumiesz wszystko. Hej, otwórz tam okienko! Niech dyrektor popatrzy sobie na świat Boży. Hej, prędko!

Jakoż otworzono w mig ciężkie okienko i fala światła wdarła się do pokoju. Jesteśmy za mądrzy! Wywieźliśmy pana dobrze my za mądrzy! Wywieźliśmy pana. Dobrze że został pan uprowadzony przez bandytów

w celu wymuszenia okupu, a nie zamordowania.

— Porwaliście mnie? zdziwił się niepokornie.

— Jak pan widzi.

— W jakim celu?

— W celu wymuszenia okupu stu tysięcy dolarów.

— Hm, dobrze, a dokąd mnie wywieźliście?

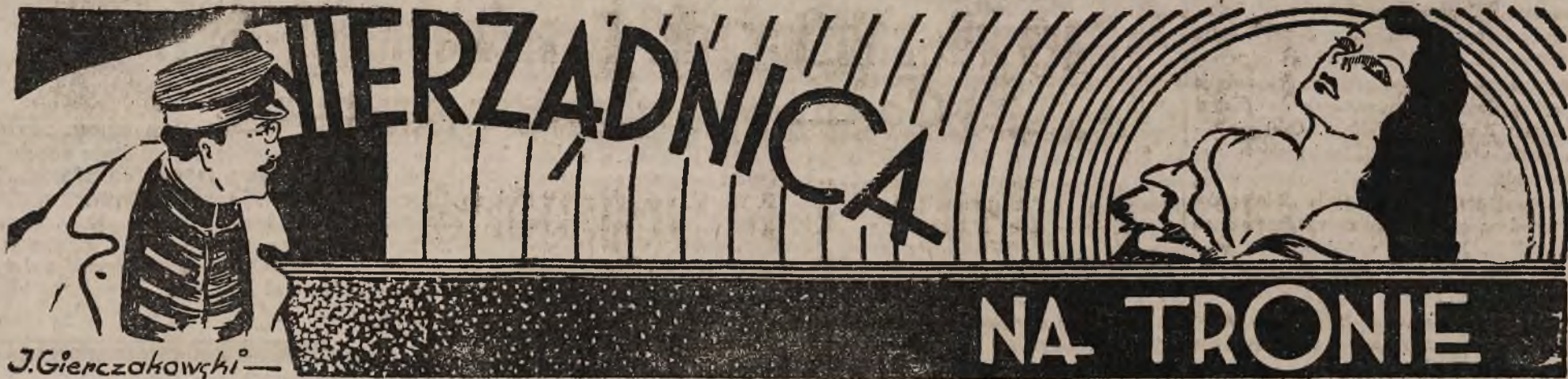
— Dokąd? — zaśmiał się bandyta. Przecież nie przypuszcza pan, żebyśmy się zatrzymali w Polsce. Nie, na to jesteśmy za mądrzy! Wywieźliśmy pana daleko. Tu nam policja nie grozi. Tu jesteśmy bezpieczni, dopóki okup nie zostanie wypłacony.

Nagle bandytoi oniemieli z wrażenia. Ich więzień bowiem wybuchnął takim salwami śmiechu, że zdawało się chywyły go jakieś kuroze niesamowite. Przyglądali mu się w milczeniu, a Kulka śmiał się bez przerwy, coraz głośniejszymi, coraz radośniej.

— Bóg wam zapłać, opryski! wołał rozochocony. — Nie macie pojęcia, draby. A toż ja właśnie jestem kompletnym bankrutem! Tuż przed waszym przybyciem szykowałem się do drogi, do ucieczki.

Zamierzałem uciec, ale drżałem na samą myśl schwymania. Policja miała już mój rysepis i rozkaz aresztowania na każdym miejsou! Bałem się, że mi się ucieczka nie uda, że mnie schwytają! A tu przyszli panowie i wywieźli mnie samego w najbezpieczniejsze miejsce na świecie. Mnie, biedaka, bankruta, człowieka bez grosza przy duszy!

Bandyci spojrzeli na siebie w osłupieniu

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIESCI

Działo się to w r. 1900. Na tron serbski wstąpił młody Aleksander Obrenowicz, który usiłowany wdziękami pięknej nierządniczy Dragi Maszyn podniósł ją na tron wbrew woli narodu. W czasie przeglądu wojsk wybawił Dragę od śmierci młody oficer Juljan Subowicz zostając jej kochankiem. Po pewnym jednak czasie Juljan przeniósł swe uczucia na piękną dziewczę rozbójniczą, Jadwigę. Zrozpaczona Draga postanowiła niedopuszczyć do nocy poślubnej między parą z pomocą brata Nikodema, który obraziwszy Juljana zmusił go do pojedynku. Juljan powróciwszy do domu spostrzegł z przerażeniem, że Jadwiga została mu uprowadzona.

Tymczasem u Juljana odbyła się tajna narada młodego adjutanta z ex-królem Milanem, w wyniku której zdecydowano się na podstępne wymuszenie od Dragi miejsca uwięzienia Jadwigi. W tym celu Juljan napisał list prosząc Dragę o schadzke.

Z tym listem udała się Draga do więzienia Jadwigi z triumfem oznajmiając jej o miłości Juljana ku królowej, co wzbudziło wzgardę dla małżonka w sercu Jadwigi. Na schadzce Draga przyrzekła Juljanowi uwolnienie Jadwigi, o ile ona sama zechce do niego powrócić. Rozżalona jednak rzekomą zdradą małżonka, Jadwiga nie chce tego uczynić. Niecna Draga triumfuje, nawiązując do niego powracając. Rozżalona jednak rzekomą zdradą małżonka, Jadwiga nie chce tego uczynić. Niecna Draga triumfuje, nawiązując do niego powracając.

Tymczasem Draga wszedłszy w spisek z doktorem przybocznym Aleksandra, wmałżwił małżonkowi ciężką chorobę, z której wybawić może go tylko zaprzestanie zajmowania się rządzeniem państwa. Draga wraz ze swym niecnym bratem udają się na ustronną wyspę na Duńaju, gdzie przebywa nieprawie syn Milana, aby go wtargnąć do więzienia. W drodze spotyka zbrodniczą parę burza, w czasie której ratuje ich od śmierci — bohaterki Milan. Draga aby zgubić młodzieńca, rozkochała go w sobie namiętnie. Obiecując mu koronę u swego brata nierządnicą skłoniła młodzieńca do ucieczki z domu matki, która poprzysięgła jej zemstę za wszelką cenę. Tymczasem Jadwidze która przez liczne przygody dostała się wreszcie do Wiednia, udało się wykraść pewnemu Serbowi listy kompromitujące doszczętnie Dragę. Została jednak posądzona o kradzież w hotelu i stawiona przed komisarza policji. W międzyczasie Draga umieściła Milana u belgradzkiego profesora Papina, rzekomo celem nauki, w istocie jednak aby móc obmyślić dlań sposób śmierci.

Ha, złapał już ręką ramę okna, cicho, sła całego ciała wygniół szybę okna.

Juljan musiał spać głęboko, jeżeli szcęk szkła go nie obudził. Kawałki szkła wpadły do pokoju, ale miękki dywan przygłuszył hałas.

Teraz wszedł Milan zrobionym wyłomem do pokoju.

Stanął przy oknie, przewyżając czy do ciemności, panującej w pokoju. Rozpoznał wkrótce wszystkie przedmioty. W jednym kącie stała kanapa, na której Draga i Juljan przedtem siedzieli, tam stał stół, a tam łóżko, na którym leżał ten, którego tak

nienawidził.

Szybkim ruchem wyciągnął nóż z kieszeni.

Wszystko w nim tej chwili znikło, coby go mogło powstrzymać, jakby umyślnie sprzysięgły się wszystkie czarne potęgi, by pomódz mu w jego zamiarze.

Stanął przy łóżku, spojrzął na śpiącego, młodociana twarz Milana płonął nienawiścią, czy zdawały się kryć w sobie morze ognia.

— Jest młodym i pięknym — szepnął Milan — jest może dobrym. Ale ona całowała go, jak mnie tylko całować powinna, obejmowała go swymi ramionami, musi więc umrzeć, jest stracony!

I silnie ścisnął nóż w swej ręce, podniósł go i przygotował się do ciosu.

Śpiący nie ruszył się, szeroka tylko pierś Juljana poruszała się regularnie. Ręka Milana zdrząła, wielkie krople potu wystąpiły na czoło. Czy wdarł się do tego pokoju tylko dla żartu, czyż miał się zawahać?

Znowu podniósł rękę.

W tej chwili jednak została jego ręka pochwycona i grzmący głos odezwał się.

— Morderco! Niech będzie to twój ostatni grzech!

Daremnie usiłował Milan uwolnić się od przeciwnika, który niewidoczny trzymał go silnie z tyłu. Miał widocznie do czynienia z człowiekiem silniejszym, który był zdecydowany za żadną cenę nie dać mu się wytrwać.

— Czekaj zawołał ten sam głos — drogo to zapłacisz, szubienica pewna. Albo będziesz miał do czynienia z ludźmi, którzy sami umieją być sędziąmi. A w takim razie krótki proces, za bawimy się w prawo lynchu. Jak to czynią Amerykanie. Wstawaj Juljanie, tu możesz widzieć, jak pewni ludzie życie twe cenią, trzymam oto mordercę, czyli też tego, który miał być nie stał się takim.

— Na miłość Boga, co się dzieje? — zawołał Juljan zrywając się — kto to, kto znajduje się w pokoju?

— Szybko, Juljanie, zaświeć lampę — odpowiedział Ferry — oświećmy trochę tę scenę.

Juljan nie dał sobie dwa razy mówić tego, chociaż nie wiedział o co właściwie rozchodzi się, zeskoczył szybko z łóżka i zapalił lampę stojącą na stole.

— Litościwy Boże — zawołał, gdy spojrzenie jego padło na Milana — co robi ten chłopak, dlaczego go tak silnie trzymasz Ferry? Czuję, że omal nie połamięś mu zebra.

— Byłoby to może najlepiej — odparł Ferry — byłoby wtedy mniej kłopotu dla belgradzkiego sądu, który prawdopodobnie wiele będzie miał do

czynienia z tą małą bestją. Spójrz na niego, czy wydaje ci się podobnym do wiary, że dostał się do pokoju wytłuczonym oknem, aby cię zamordować.

— Mnie zamordować Ferry oszałałeś?

— Jak myślisz? A widzisz ten mały nóż na dywanie?

Juljan schylił się i podniósł go.

— Rzeczywiście, nożem tym bardzo łatwo można człowieka zamordować, szczególnie robota stał darsceńska, rączka z kości słoniowej i nóż ten jest własnością tego chłopca?

— Czy do niego należy, nie wiem, ale że cię chciał nim zamordować, to pewne. Patrz, wycisnął szybę z okna, a teraz ci opowiem, jak małe udało się pokrzyżować jego zbrodniczy zamiar. Historia, którą ci opowiedziałem, trochę mnie wzruszyła, postanowiłem zatem przejść się trochę koło domu. Wyszedłszy, spostrzegłem tego oto młodzieńca na drzewie, dotykającym swym konarem okna twego pokoju sypialnego.

— Co to ma znaczyć — rzekłem do siebie — czy chce na drzewie nocować? Postanowiłem stanąć i obserwować ciekawego gościa. Nie trwało długo, a on spuścił się na gałąź tuż koło samego okna, wybił szybę i wszedł otworem w okno do pokoju.

— Holla — pomyślałem — złodzieju, poczekaj, złapię cię na gorącym uczynku.

— Nie tracą czasu wspinałem się na drzewo i tym samym otworem w okno dostałem się do pokoju. Tu ujrzałem mego ptaszka stojącego przy twym łóżku z nożem w ręku. Starczyło mi jeszcze tyle czasu, by przyskończyć do niego, złapać za rękę. chwilę później byłoby już za późno, byłbyś już Juljanie trupem.

Z przerażeniem słuchał Juljan słów przyjaciela. Nie że był narażony na takie niebezpieczeństwo, był żołnierzem i niebezpieczeństwa nie były mu obce, poruszyło go to, że ten młody człowiek, dziecko na poły, czyniło na jego życie.

— Daj mi tego chłopca tutaj — zawołał — chcę się dowiedzieć, com mu uczynił, że ważył się na me życie. Przystąp bliżej, młodzieńcze, kiedy nie bałeś się mierzyć swym nożem w me serce, w takim razie sądzę, że i ze chcesz usprawiedliwić się ze swego czynu. Czy jesteś może tylko zwykłym złoczyńcą i złodziejem, który nim przystąpi do rabunku, chce usunąć najpierw swą ofiarę.

— Lecz nie, na złoczyńcę nie wyglądasz, nie wyglądasz na tego, który kradnie złoto i pieniądze. Znasz mnie, wiesz kto jestem?

— Tak — rzekł z gniewem Milan — jesteś Juljan Subowicz.

— Co to znaczy, że ty znasz me nazwisko, ja zaś nie wiem, kto ty jesteś. Gdyż, na Boga, twa twarz jest mi obca, nie widziałem jej nigdy, kiedyś mnie pierwszy raz widział?

— Dziś wieczorem!

— A dlaczego chciałeś mnie zamordować?

— Ponieważ cię nienawidzę.

— Nienawidzisz mnie? Co ci uczyniłem?

— Ukradłeś mi szczęście mego życia.

— Twoje szczęście? Jak nogłem ci je zabrać, kiedy nigdy cię przeltem nie widziałem. Ale powiedz mi, co to jest za szczęście, które ci ukradłem?

Milan nie odpowiedział nic, usta tylko mu się ścisnęły, oczy rzuciły błyskawice.

— Nie chcesz mi odpowiedzieć? — zawołał Juljan — Spodziewałem się, że usprawiedliwisz swój czyn, o ile wo góle czyn taki można usprawiedliwić. Jeżeli jednak uparcie milczysz, wezwę natychmiast policję, która wrzuci cię do więzienia, a tam spotka cię kara śmierci.

— Nie chcę nic innego, jak tylko to, byś policję sprowadził, Juljanie Subowiczu — zawołał młody Milan — aby mnie wtargano do więzienia i skazano na śmierć, chcę bowiem umrzeć, Juljanie Subowiczu, chcę umrzeć!

— Ty chcesz umrzeć? Chłopcze, wy powiadasz to słowo ogromnie lekko, myślnie, umrzeć to nie jest żadna zabawka dziecinna, a jesteś jeszcze bardzo młody, na Boga, przed tobą długie życie. Nie wyglądasz na takiego, którego wychowanie byłoby zaniedbane. Jest coś w tobie, co mówi, że pochodzisz ze szlachy, powiedz, kim jest twój ojciec, kto twoja matka?

Oczy młodzieńca napełniły się łzami. Przyszła mu na myśl matka, którą opuścił na strasznej wyspie.

Ach, Boże, coby matka powzięła, gdyby go zobaczyła, że tu stał jak złoczyńca przyłapany na gorącym uczynku, który poruszyć musi każdą duszę ludzką, serce pękłoby jej niezawodnie z bólesci, że jej Milan stał się takim złym człowiekiem.

— Ty płaczesz? — zapytał Juljan, spostrzegając łzy w oczach chłopca — to jest dobry znak, tylko na wskroś zepsuci, zli ludzie nie znajdują w sobie łez; jak długo człowiek może jeszcze płakać, nie jest straconym moralnie. A sądzę, że łzy te przyszły ci do oczu, gdy zagadnałem cię o matkę. Czy kochasz swą matkę?

— Matko, matko! — jęknął młodzieńiec zakrywając twarz rękoma — matko, nigdy cię już nie zobaczę!

Dalszy ciąg jutro

Po meczach w Rydze i Białogrodzie i przed meczem w Warszawie

Na XI Igrzyskach olimpijskich w Berlinie polska piłka nożna wysłała wcale nie najgorzej. Dość mamy się do półfinału, gdzie wprowadziliśmy przegraliśmy z Norwegią, ale zdobyliśmy sobie powszechne uznanie piękną grą.

Po wyprawie berlińskiej trudno było wydiagnostować wnioski, czy istotnie piłkarstwo nasze poddało się swą formę. Zwycięstwa olimpijskie z Węgrami i z Wielką Brytanią wystawiają dobre świadectwo naszym piłkarzom. Czy jednak te

ZWYCIĘSTWA NIE BYŁY PRZYPADKOWE?

Tak zdają się świadczyć wyniki niedzielnych meczów międzypaństwowych, naszych reprezentacji.

Fatalna porażka w Jugosławii i remis, będący właściwie klęską na Łotwie to ciężkie obojętne dla polskiego piłkarstwa.

Była jednak pewna łączność między temi dwoma meczami. Tak w Belgradzie, jak i w Rydze zawiodł system naszej drużyny, osłabiony system „wzmocnionej obrony” zaniedbany już zupełnie na zachodzie, za wyjątkiem Niemiec.

Nasze władze piłkarskie trzymały się jednak kurozowo tego nieproduktywnego, a nawet niesportowego, sposobu gry i efekty okazały się niestety b. przykre.

Oto w Rydze prowadziliśmy już 3:0 i za miast nadal atakować słabszego przeciwnika,

REZYGNUJEMY NAGLE Z WIĘKSZEGO ZWYCIĘSTWA

i ograniczamy się do obrony, do tej właśnie „wzmocnionej obrony” w efekcie czego Łotysze strzelają szybko 3 bramki i omalże

nie odnoszą zwycięstwa.

W Belgradzie drużyna nasza była zgóry nastawiona na tę „wzmocnioną obronę”. Powiedziano graczom, że powinni przetrzymać pierwsze ataki Jugosłowian, a potem gdy napór przeciwnika osłabnie, zabrać się do roboty. Przetrzymanie tych pierwszych ataków dało...

PIĘĆ PIŁEK W NASZEJ BRAMCE

w pierwszej połowie.

Systemu „obronnego” trzymają się w Europie tylko Niemcy, z którymi spotkamy się, co najważniejsze — w niedzielę. Jest więc czas jeszcze wypracować odpowiednie wnioski z ub. niedzieli. „System” był jedną przyczyną naszych niepowodzeń. Może jed-

nak tylko bezpośrednią. Bo przyczyną najważniejszą, bezsprzecznie, choć tylko pośrednią był eksperyment PZPN walki na dwóch frontach. Przyniósł on — jak widzimy jaknajbardziej oplakane rezultaty: nienotowaną w kronikach porażkę reprezentacji piłkarstwa polskiego z Jugosławią (0:3) i niemniej mało zaszczytny wynik z Łotwą (3:3).

Miejmy nadzieję, że w przyszłości PZPN

ZARZUCI ROZGRYWANIE DWUCH MECZÓW

międzypaństwowych w jednym dniu, a zwróci większą uwagę na lepszą przygotowania jednej reprezentacji.

Sensacyjny obrót w sprawie odebranego naszym jeźdźcom medalu

Bezprzykładna sprawa odebrania jeźdźcom naszym, zdobytego przez nich srebrnego medalu olimpijskiego w konkursie „Military”, jak się okazuje przyjęła wręcz sensacyjny obrót.

Mianowicie w ub. sobotę Związek Jeździecki otrzymał za pośrednictwem Polskiego Komitetu Olimpijskiego od komitetu organizacyjnego Igrzysk XI-ej Olimpiady trzy dyplomy olimpijskie za drugie miejsce dla członków ekipy polskiej: rtm. Kuleczy, rtm. Rojewicza i rtm. Kaweckiego w

olimpijskim konkursie „Military”.

Dowodzą to, że decyzja „Jury d'Appel” Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej, którą odebrano Polsce skutkiem protestu Czechów drugie miejsce, nie była formalnie skierowana do komitetu organizacyjnego Igrzysk olimpijskich.

W przeciwnym bowiem razie nie da się pomyśleć, że w trzy tygodnie po rzekomo formalnym załatwieniu protestu Czechów, nadsyła się do Pol. Zw. Jeździeckiego dyplomy, zamiast zażądania zwrotu medalu.

Tarłowski mistrzem Śląska Opolskiego

Ostatni dzień międzynarodowych zawodów tenisowych, które odbyły się na kortach Gelbblau w Bytomiu i zakończony został spotkaniem pomiędzy Tarłowskim a doświadczonego tennistą berlińskim Görtstem, który swego czasu pokonał Tarłowskiego we Wrocławiu.

Organizatorzy unieważnili niedzielne rozgrywkę pomiędzy obu zawodnikami, toteż o-

baj panowie rozegrali spotkanie, które przyniosło Tarłowskiemu pełny sukces 6:2, 6:2, 6:4. Tarłowski wykazał doskonałą formę i nie dał ani jednego seta swemu przeciwnikowi.

W grze mieszanej para Köpel — Bratek walkowerem weszła do finału, przyczem w finale oddała zwycięstwo walkowerem parze Sobotkowa, Orłowski.

Europejscy lekkoatleci są lepsi od Amerykanów

Niemiecki dziennik „B. Z. am Mittag” z okazji ostatnich Igrzysk Olimpijskich przeprowadził ciekawą punktację olimpijczyków — lekkoatletów, przedstawiając Europejczyków — Amerykanom. W punktacji tej uwzględniono 6 pierwszych miejsc w każdej olimpijskiej konkurencji lekkoatletycznej.

Z powyższego obliczenia wynikało, że w lekkoatletycznych konkurencjach olimpijskich Europa zsumowała 169 punktów, podczas gdy Ameryka — 164. Nadmienić należy, że Ameryka rozumie się wyłącznie Stany Zjednoczone.

KRONIKA SPORTOWA

KRAUZER MISTRZEM EUROPY

W Zurychu rozegrany został mecz zapasniczy o mistrzostwo Europy między polskim zapasnikiem Maksymem Krauzerem a b. mistrzem Europy amatorów walki amerykańskiej — szwajcarem Aeschlimanem. Zwyciężył Krauzer w 7 min.

Na meczu obecny był konsul polski p. Kamiński, który gratulował Polakowi zwycięstwa.

PORAŻKA LIGOWEJ WARSZAWIANKI W STARACHOWICACH

Towarzyskie zawody Warszawianka — mistrz podokręgu kieleckiego KS Starachowice

wieś 4:5 (1:1) W drużynie gospodarzy najlepiej zagrał napad a i tyły stanęły na wysokości zadania. Warszawianka wystąpiła w pełnym składzie ligowym i zademonstrowała ładny poziom gry.

REKORD EUROPY NA 100 M. Z PŁÓTKAMI

Na zawodach lekkoatletycznych w Goeteborgu, odbytych wczoraj w biegu na 110 m. z płótkami, Szwed Lidman zajął pierwsze miejsce wraz z Amerykaninem Townsem w czasie 14,5 sek. Wynik ten jest nowym rekordem Europy.

MISTRZOSTWA ŚWIATA W PIŁCE RĘCZNEJ

Międzynarodowy Zw. Piłki Ręcznej (szczy piornika) organizuje w 1938 r. mistrzostwa świata, które odbędą się prawdopodobnie w Wiedniu.

Prezesem międzynarodowego Zw. piłki ręcznej jest obecnie von Halt (Niemcy).

Duda wycofał się Z BIEGU „DOKOŁA RUMUNJI”

W siódmym etapie biegu kolarskiego do koła Rumunii na trasie Oradea — Timișara, zwyciężył Rumun Tudese.

Z Polaków Daniel zajął ostatnie miejsce a Duda wycofał się z powodu ran, odniesionych na ostatnich etapach.

W klasyfikacji ogólnej prowadzi Francuz Galienne. Polak Daniel znajduje się na 18 miejscu.

Sport w Krakowie

Mistrzostwa Polski W PIŁCE RĘCZNEJ

Tegoroczne mistrzostwa polski w piłce ręcznej rozegrane zostaną w Krakowie w dniach od 2 do 4 października. Tytułu mistrza bronieć będzie KKS Pogoń (Katowice) która ma już zapewniony udział w mistrzostwach, dzięki zdobyciu tytułu mistrza Śląska.

Sport w Zagłębiu

TRÓJMECZ SIATKÓWKI W SOSNOWCU

W dniu dzisiejszym na stadionie WF. P.W. w Sosnowcu o godz. 16 rozegrany zostanie trójmecz siatkówki męskiej, z udziałem zespołów Strzeleckiego KS (Sosnowiec) STS Unja i ZTGS Hakoach (Będzin).

Zawody powyższe będą sprawdzianem formy tych zespołów przed mistrzostwami Zagłębia siatkówki męskiej, które rozegrane zostaną systemem turniejowym w najbliższą niedzielę.

Sport na Śląsku

I. K. B. bije Ruch W BOKSIE 9:1

W ramach Dnia Sportowego odbył się w sali Breita w Świętochłowicach mecz bokserski między IKB Świętochłowice a Ruchem z Wielkich Hajduk. Zawody zakończyły się wysoką porażką Ruchu w stosunku 1:9.

Poszczególne walki dały następujące wyniki: w Katowicach Korzaniec II (Ruch) po ładnej walce zremisował z Drozdowskim Bończor (Ruch) przegrał na punkty z Kuszem. Feliks (Ruch) przegrał zdecydowanie z Rudzkim III. Artel (Ruch) po dwóch wyrównanych rundach przegrywa z Janczykiem. Richter (Ruch) przegrywa po ładnej walce z Nawą.

Sędziował w ringu p. Sądowski.

O puchar Europy „AUSTRJA” — „SPARTA” 0:0

We Wiedniu, w obecności 65 tys. osób odbył się finałowy mecz o Puchar Śr. Europy, pomiędzy miejscową Austrią i Spartą (Praga). Mecz zakończył się, po grze stojącej na b. wysokim poziomie, wynikiem remisowym 0:0.

Gości od porażki uchronił wspaniały bramkarz Cykora.

TABELA LEKKOATLETYCZNYCH ZWYCIĘZCÓW OLIMPIJSKICH

W dalszym ciągu tabeli zwycięzców olimpijskich, układu p. Przemysław Jeziorowski, czł. zarz. śląskiego OZLA. podajemy

średnie dystanse

800 m.

Ateny — Flack (Anglja) — 2:11.
Paryż — Tysoe (Anglja) — 2:01,4
St. Luis — Lingtbody (USA) — 1:56
Londyn — Sheppard (USA) — 1:52,8
Sztokholm — Meredith (USA) — 1:51,9
Antwerpja — Hill (Anglja) — 1:53,4
Paryż — Love (Anglja) — 1:52,6
Amsterdam — Lowe (Anglja) — 1:51,8
L. Angeles — Hamson (Anglja) — 1:49,7
(rekord olimpijski)

Berlin — Woodrof (USA) — 1:52,9

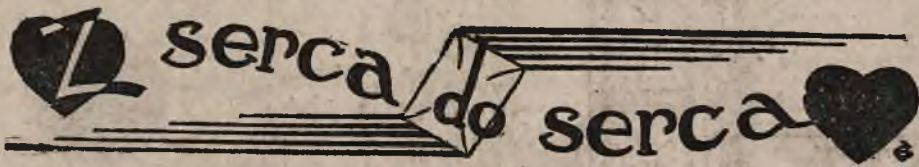
1500 m.

Ateny — Flack (Anglja) — 4:33,2
Paryż — Bennest (Anglja) — 4:6
St. Luis — Lingtbody (USA) — 4:5,9
Londyn — Sheppard (USA) — 4:3,4
Sztokholm — Jackson (Anglja) — 3:56,9
Antwerpja — Hill (Anglja) — 4:1,8
Paryż — Nurmi (Finland.) — 3:53,6
Amsterdam — Larva (Finland.) — 3:53,2
L. Angeles — Beccali (Włochy) — 3:51,2
Berlin — Lovelock (N. Zelandja) — 3:47,8
(rekord olimpijski)

3000 m. naprzelaj

Antwerpja — Hodge (Anglja) — 10:0,8
Paryż — Nurmi (Finland.) — 9:37,6
Amsterdam — Lonkola (Finland.) — 9:21,8
Berlin — Iso-Hollo (Finland.) — 9:03,8.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Radzę pilnować męża!

Kochany Dziaduni!

Mając lat 16 wyszłam za człowieka którego nie kochałam. Byłam młodą, niedoświadczoną dziewczyną i, jak każdej w tym wieku, imponowało mi nadskakiwanie mężczyzny. Narzeczony mój przynosił mi prezenty i przy namowach rodziców moich, zgodziłam się na zawarcie związku małżeńskiego z nim.

Z upływem lat, mimo, że męża nie kochałam, to jednak przyzwyczaiłam się do niego i było mi nieźle.

Po pewnym czasie zaczęły się psuć między nami stosunki i, przynajmniej muszę, przyznać tego byłam ja.

Przed trzema miesiącami poznałam kolegę męża, którego pokochałam. Mój mąż

dowiedział się o tem, że go zdradzam i począł mi robić wymówki, a nawet zagroził mi, że rozejdzie się ze mną. Doradź mi, Kochany Dziaduniu, co mam robić — czy zostać przy niekochanym mężu, czy też iść do tego, do którego należę i sercem duszą.

J. K...wa.

Proszę Pani! Z listu Pani wynika, że mąż kocha ją bardzo, i, że przez cały okres współżycia był zawsze dobrym opiekunem.

Proszę Pani! Proszę pomyśleć, czy za to, że mąż dał Pani nazwisko, że starał się dać Pani wszystko, na co pozwalały mu środki finansowe, zaś w szczególności za jego dobre serce i głębokie uczucie miłości, może Pani tak bardzo męża krzywdzić?

Mam nadzieję, że skoro Pani dobrze zastanowi się nad tem, to napewno potępi dotychczasowe życie i stanie się dobrą żoną.

Dziś mąż Pani jest nieszczęśliwym człowiekiem i należy mu raczej mocno współczuć. Postawiła go Pani bowiem w pozycji nie do pozazdroszczenia.

Radzę Pani bezwzględnie porzucić niedorzeczne romansowanie i wrócić do męża, który napewno daruje Pani zdradę i postara się w krótkim czasie zapomnieć o krzywdzie jaką mu Pani wyrządziła.

Dobry Dziaduniu.

WW.PP. „Szatynka“, „Mary“ i „Michałko“, mają listy do odebrania w Administracji „Torpedy“.

WW. „Stroskany Bronok“. Nie mogę, mimo najszczerzej chęci poruszać kwestji, o której Pan pisze, bowiem treść kartki nosi charakter płatnego ogłoszenia.

KOSZTOWNA PCHŁA

P. Stanisław R. nie cierpi brunetek. Gdy tylko która zbliży się do niego, jest nieszczęśliwy, dostaje wypieków i zdradza objawy silnego zaniepokojenia, czyniąc ruchy niedopuszczalne w przywoitem towarzystwie.

Brunetki natomiast przepadają za p. Stanisławem.

Zdażyło się kiedyś, że nieszczęśliwy ten człowiek wpadł w moc czarne go maleństwa na ulicy, co od razu mógł być poznac po tańcu św. Wita, jaktemu zwykle ulegał w tego rodzaju wypadkach.

Wskoczywszy do pierwszej bramy, p. Stanisław wbiegł na klatkę schodową i rozpoczął systematyczne polowanie, uwieńczone wreszcie powodzeniem. Z dzikim błyskiem w oczach zmasakrował na parapecie okna dokuczliwą istotę.

Triumf jego został powitany wybuchem wesołości i spontanicznymi brawami z przyległego okna. Dopiero wówczas p. Stanisław zorientował się, że z pierwszego piętra, po drugiej stronie podwórza, obserwowały go dwie pały oczu, należące, jak się później okazało, do dwu niewiast.

Zamiast znieść konfuzję z humorem p. Stanisław korzystając z tego, że nie miał jeszcze przywróconej garderoby do porządku, odwróciwszy się — zniewał obie panny nieprzystojnym gestem.

Jedna z obrażonych zdażyła zbiec na dół równocześnie z p. Stanisławem i wylegitymowała go przy pomocy do zorecy.

Stąd sprawa sądowa. Stanąwszy przed sądem grodzkim, p. Stanisław

nie wypierał się winy i oświadczył, że działał w stanie gorączkowym, gdyż organizm jego wyjątkowo czule reaguje na jad pasorzytów. Jedno ukaszenie wyprowadza go z równowagi, a w danym wypadku był zmaltrętowany zupełnie przez szczególnie zjadliwy egzeplarz.

Sędzia rozumiał sytuację oskarżonego i zaproponował stronom pogodzenie się.

Po krótkich pertraktacjach p. Stanisław oświadczył, że nie miał zamiaru obrażać akademikę i złożył 20 zł. na cel dobroczynny.

Sąd sprawę umorzył.

Nie wiadomo czy kiedykolwiek zapłacono tyle za pchłę.

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

SZEWSKIEGO czeladnika przyjmę zaraz. Krakusa 30 m. 5 róg Nadwiślańskiej.

POSADA urzędnicza za pożyczkę 500 zł. Oferty Torpeda Kraków, Florjańska 36 pod „Dobra płaca“.

SZOFRER uczciwy, trzeźwy znajdzie zajęcie. Zgłoszenie, referencje Torpeda — Kraków pod „Polpap“.

GHŁOPAK do posług biurowych potrzebny Torpeda pod „Uczciwy“.

KTO PODEJMIE SIĘ nauczenia gramatyki niemieckiej. Listowne zgłoszenia do Administracji pod „Dobrze wynagrodzić“.

POSAD POSZUKUJĄ

SAMOTNA, uczciwa zajmie się domem i gospodarstwem. Łask. zgłoszenia: Torpeda — Kraków, Florjańska pod „Skromne wymagania“.

KELNER, uczciwy poszukuje posady — Torpeda, Kraków, pod „Zaraz“.

STRÓŻOSTWA w Krakowie poszukują za kaucją 500 zł. poważne referencje. Franciszek Chyczyński Kraków, Arjańska 1.

PANNA sympatyczna ze znajomością prac biurowych, energiczna, młoda, poszukuje zajęcia — Torpeda pod „Sumienna S“.

SIŁA BIUROWA, energiczna, znajomość pisania na maszynie, sprawy podatkowe, interwencje u władz, samodzielny korespondent poszukuje posady. Zgłoszenia: „Torpeda“ — Kraków, Florjańska 36 pod „Może być wyjazd“.

KTO DA PRAOĘ szlachetnemu panu. Podejmie się każdej czynności. Listy do Torpedy pod „Skromne wynagrodzenie“.

RÓŻNE

ANALIZY charakteru, pierwszorzędnie opracowane i trafne, bezpłatnie. Na koszt kancelaryjne załączyć znaczek za 30 groszy. Tylko listownie Torpeda Kraków, Florjańska 36 dla „Psychoanalitka“.

PAN, który był świadkiem zajęcia na ulicy Rakowickiej proszony jest o podanie adresu do Administracji pod „Świadek“.

REKORDOWY LOT PRZEZ ATLANTYK.

Lotnicy amerykańscy Merril (z lewej) i Richman w rekordowym czasie 18 godzin przelecieli z Ameryki do Anglii.

OGŁOSZENIA W „TORPEDZIE“

docierają do wszystkich sfer w całej Polsce

Za 50 gr. każdy może mieć ogłoszenie do 10-ciu słów

Kantor ogłoszeń „TORPEDY“:

KRAKÓW, ul. Florjańska 36 III p. tel. 177-36.

Miesięczny abonament „Torpedy“ z dostawą do domu zł. 1.50

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. Florjańska 36. Tel. 177-36
Telefon nocny (do godz. 23) 163-37

Administracja czynna w godz. 9—13 i 15—19
Redakcja 12—13

Drobne ogłoszenia 5 gr. za słowo